

λιθάρακι μπήκε. Ο πρώτος σπόρος που με σεβασμό και αγάπη φύτεψα, έχει αρχίσει να κάνει τις πρώτες του ρίζες. Ο κάθε εθελοντής, προσφέρει μέσα από τον δικό του εσωτερικό κόσμο γνώσεις και μόρφωση, τη δική του προσφορά. Οι «Χρήστες» προσφέρουν και στους εθελοντές με το δικό τους τρόπο. Η αξία ενρίζεται στην προσφορά του καθ' ενός εθελοντή, στο τομέα που μπορεί, στο χρόνο που προσφέρει και με τον τρόπο αυτό το παζλ παίρνει μορφή, για καλύτερη διαβίωση των ατόμων, που βρίσκονται στα κέντρα απεξάρτησης. Μέσα από επισημάνσεις, εισηγήσεις εθελοντών, πολλά πρέπει ακόμη να γίνουν όπου και θα κατατεθούν στους υπευθύνους, για προβληματισμό και αξιολόγηση.

Από τη συνύπαρξη μου δύο φορές την εβδομάδα μαζί τους, καταλήγω στο συμπέρασμα, πως είναι μύθος παραπλάνησης, ό,τι οι ναρκομανείς έχουν παραισθήσεις και είναι αποβράσματα, αναρχικοί. Κάθε άλλο. Υπάρχουν αξιόλογα παιδιά, από πολύ καλές οικογένειες. Υπάρχουν έντιμοι πολίτες που παράπεσαν σ' ένα λάθος, σε άσχημες και αδύναμες συγκυρίες και αντί η κοινωνία να τους δώσει άλλη μια ευκαιρία, απλά, τους στιγματίσει και τους κλείσανε τις πόρτες. Όλοι οι ευαίσθητοι, αναγκάζονται από το διεφθαρμένο μας σύστημα, να περιθωριοποιούνται, να αδρανοποιούνται και να σιγοπεθαίνουν. Οι «Ιδεολόγοι» που στόχο τους έχουν το βόλεμα, σαν σαλιγκάρια εγκολπώνονται σε πολιτικούς αρχηγούς και άτομα με κοινωνική οικονομική βαρύτητα, και που καταλήγουμε ;

Να κατακλύαμε όλο και πιο βαθιά, στον παραλογοισμό της μισαλλοδοξίας, του κοινωνικού ανταγωνισμού και της εσωτερικής κενότητας. Μέσα από σχέσεις που μας πνίγουν και σιωπούμε είτε από δειλία, στο τι το καινούργιο θα συναντήσουμε, άρα βολεύουμε σε αυτό που έχω. Η συνήθεια είναι ψυχοφθόρα. Είναι θάνατος, αλλά μαζοχιστικά, οι πλείστοι το δεχόμαστε στο φόβο της μοναξιάς και το ρίσκο των αλλαγών.

Παντού, μια κατακλύα που μας φιμώνει, σε μια δήθεν Δημοκρατική Χώρα, να συνεχίζουμε τη ζωή μας χωρίς όνειρα και αναζητήσεις. Πνίγουν τις φωνές μας. Σκοτώνουν τις ελπίδες μας, στην αδράνεια, αναγκάζοντας έτσι το σύστημα μερικών, στη περιθωριοποίηση των πολλών, γιατί βολεύει μερικούς που θέλουν να διοικούν πολιτικά, κοινωνικά, οικονομικά και καταλήγουμε να ζούμε πια, στο θέατρο του παραλόγου, όπου οι αξίες φθείρονται. Όπου οι έμποροι από την άλλη, παραδοκούν για ευάλωτες και ασυμβίβαστες ψυχές, να πουλήσουν την προμάτεια τους, υποσχόμενοι τον παράδεισο, σ' αυτούς που κάποτε είχαν τολμήσει να κάνουν όνειρα, να αντισταθούν και άλλοι τους τα έχουν γκρεμίσει, τσακίζοντας την δύναμη αντίστασης, στα όνειρα που τόλμησαν να ονειρευτούν, να κνηγήσουν και πού στο δρόμο της ζωής, χάθηκαν!!!

Ο Εθελοντής

Κάποιοι λένε εν παραβόσ, όποιος απλώσει διέρην
να βουθήσει τ' άρρωστου, χωρίς να του συμφέρει.

Άν δώκεις γαίμαν του άρρωστου, άμαν τόσει αγάκην,
σαν να του βάρρεις καύσιμα, μες της ζωής το τάκην.

Δουλεύεις εθελοντικά; Για τα καλά τα ξένα;
Να ξέρεις πως στα δύσκολα, εν να σκεφτούν τζαι σένα.

Άλλα τζαι καθημερινά, όποιους τζι αν πάεις τόπους,
πάντα δώσε βοήθειαν, στους άρρωστους τους ανθρώπους.

Εν σαν να κάμνεις πόλεμο, κόντρα στην αδικία.

Σαν να μαντριζεις στα κλουβιά, τα άγρια θηρία.

Ένν θέλεις άλλη περιωμήν, σε τούτην τη ζωή σου.

Μόνο να νιώθεις την χαράν, που μπαίνει στην ψυδοήν σου.

Νησιφορής Γιαννή

